

MIERCURI.
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

ROMĂNU. LUMINÉZĂ-TI

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direktorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

DEPEȘIE TELEGRAFICE.

(Serviciu particulariu alu Români).

New-Gork. 9 Iuliu. Federalii (unioniști) au lăsat Vicksburg.

Paris. 21. Greutătile iscate din cauza arestării celor cinci briganiți (generari Napolitan și Români) la Genova (Gêne) sâu înălțatură. Italia redă pe prizonari.

Diariul le Pays spune că cele trei puteri s'acordă a declara că respusul Rusiei nu este îndestulătoriu și se se trămișă alte note Principelui Gortchakoff.

London. Luni în Camera Comunelor d. Horsman dupe u lungă desbatere a retrăsu propunerea ce facuse pentru a se face uă adresa Reginei în favoarea Poloniei. Ministerul a depusu pe biurou respusul Rusiei prin care refuză armistițiul și conferințele.

PROCESU DE IMPOSITE.

Budapest 1863, Iunie 16.

Domnului meu,

La 13 Iunie am fostu chiamațu la procuroriul Mușcelului, ca se me spovedescă pentru Sân-Petru, suptu pretestu că am atacat prin epistolă mea din Români de la 17 Mai pe nu scu cine, comparândul cu bandiți; am arestat că comparația iși va avea locul după ce voi fi executat. Așa am fostu bănuțu și la 48 de Muscali că așa fi insultat pe înaltele două puteri susțină și protectori, pentru că am unit și că vocea mea cu tipătul Națiunii.

D-le! Așa vrea se rectifică, daru nu potu asta definitiunea exactă cu care se nu dau bănuielă asupra nimicu. Rogu daru pe totă lumea se grăbesă că a-mi spune ce definitiune se cău celor cari, fără lege, cu sfotă brutală iși bagă mănele în busunariul meu, și-mi smulgă punga cu bani, sau mi spargă casa, magasia, sau imi

deschidu porțile, intră în curte cu sfotă, și fără lege, și mi ieau butea totocitoia?... dorescă se astu adeveratul termen semnificativ ca se rectifică, căci nu voi se supără, cumu amu mai disu, pe nimine.

Procuroriul de Mușcelu cum dicu, m'a spovedit la 13 Iunie pentru Sân-Petru, acceptu comunicarea care mi ova da judecătoria, și pote ungerea, și purgatoriul...

Așa dori se facu pace rectificându, cumu am mai disu, și chiar pentru celu cu musca pe căciulă, nu mai ilu rogu se-mi spui singură numirea ce se cuvinte celu ce-mi și punga cu sila. Neputându-se, înainte cu Dumneudu voi spune la toți Procurorii și pecatele mele și ale altora. Voi aduce anca aminte că în viața mea m'am spovedit comunicat, și curațu pentru prima oră la invasiunea Muscalilor la 1848, de cără prea sfintiele loru Gasfortu, Duhamel....

Acumu pentru aduoa oră me spovedi la prea sfintiea sa Procuroriul Mușcelului suptu invasiunea Ministerului N. Crețulescu, părintele țerei noastre, bine cuvintat de crucile de la Leurdă, și care facu epoca în istoria țerei așa de memorabile ca și cea de la 1848.

Astăzi la 6 Iuliu me înfăcișează înaintea judecătorei spre a se da sentință asupră-mi. Anca ceva frumosu și neauditu. In lipsa mea la Câmpulungu, chiamațu de Procur. se face, fără se fiu înscințat, licitaru asupra unui obiectu de povară de la moșia mea. S'a adunat multă lume, daru și d'astă dată ea a protestat contra acestor urmări nevoindu a cumpăra nimine de la asemenea licitație.

Primiș, domnule etc. Sc. Turnavita.

BUCURESCI, %, Cuporū.

Suntu căteva dile de căndu Monitorul nă a auștiat că d-nu Barbu Bellu, ministru justiției, a lăsat unu congediu d'uă lună de dile, din cauza sănetății, și ministerul a trecești săptu gerarea ad-interim a d-lui Ministru din Intru.

Negreștiu că se bolnavi unu ministru este unu ce naturale, chiaru la noi cari avem acum, dupe unii, unu ministeru de bronz, și prin urmare, nu nă-amu fi mirat că d. Ministru Justiției s'a bolnavită forte curindu după intrarea sa la ministeriu. De căndu insă nă-a inițiatu fostul Prefectu alu Poliției, d. Radu Rosetti, asupra semnificării ce aui în politica dilei, „sănetățile cele șiubredă“ începurăm a ne-îngrijii și mai multă căndu vedem că ministerul actualu după ce nici nă dată nu s'a pututu completa, apoi chiaru căndu prinde căte unu omu care se primescă unu ministeru, peste pucinu sănetatea lui se struncină și se duce de unde a fostu venit, daru nu și cumu a fostu venit, ci „șubredă.“

Astărelu d. George Crezzianu după ce funcționă abia vră lună de dile, se bolnavi și se duse.

Dupe mai multe lupte abia se găsi d. Nic. Racoviță care se priimescă a fi Ministru; insă s'acela dispără într'uă dă fără se scimă de ce, și treceru cu totul, impună cu d. Cnezu Cantacuzinu, la curtea de Casatiune, care se vede că este menită a priimi în sénului ieșii de căndu ministrul esă, și chiaru pe cei căduți, pentru întremarea negreștiu a sănetății sale. Veni apoi d. Tell, și peste pucinu se bolnavi chiaru domnia-sa și se duse, și nu se mai putu găsi nici pîn acum unu omu care se aibă coragiul a priimi și a fi ministru.

Ministerul justiției asemenea, re-mase vacante anca de astă iernă, de cănd s'a fostu bolnavită d. Corenea, s'a fostu, prin urmare trecut la Casatiune (funcțione care d-lui a refusat-o în urmă, simțindu-se negreștiu sănetosu). In cursu de mai multe lune, nu se putu găsi nici unu destul de semetă d'a priimi unu ministeru, s'astu-felu pe

lîngă cele latte anomalie, ilegalitate, peire, avură și p'acea-a d'a vedé administrațione și justiția în aca-ază măndă, d'a ne întorce adică în timpu administraționi Domnilor fanariotă.

In sfîrșitul Monitorul ne vesti într'uă dă că d. N. Crezzulescu a isbutit a găsi unu omu care se intre în Ministeriu, și c'acel omu era d. Barbu Bellu, fostul ministru alu Cultelor suptu ministerul d-lui Catargi. Si cu toate acestea, adică cu totă taria ce-a demonstratul acestu bărbat în funcțiuile sale de mai năintre, în Cameră ca deputat și suptu ministerul d-lui Catargi și Arsacki, totu nu putu se lupta, și nă căteva dile, sănetatea sa, puterea sa slabă, și redede justiția totu în mănele din care o luase totu în mănele administraționi, ale ministrului din intru. Monitorul ne spune înadevară că retragerea d-lui Bellu este timpurale; sciindu insă, dupătatea exemple, băla ce a coprins d'uădată atâta ministru — băla ce se vede că a sporiat țera întrăgă, dacă vedem că în timpu de unu anu de dile d. N. Crezzulescu nu pote perveni a găsi omeni cari se mai cutedă și a ministrul — retragerea d-lui Bellu ne facu se ne îngrijim. S'acăstă îngrijire se vede că este generale căci se vorbește eru de nouă modificări de ministeriu, cari se dice că se voru face prin intrarea în cabinetu a d-lui Gogolnicianu. S'ănăderu că dupătatea băla pote că numai d-lui, care arăta în Cameră că se pricepe în alegerile semințelor celor bune și stricate de gîndaci, ar trebui se viă la ministeriu ca se se incerce a lupta contra a celei bălei ce bintue atâtă de desu ministerul d-lui N. Crezzulescu, și care anca putem dica că-lu bintue mereu, căci cele mai multe ministerie a fostu și suntu vacanță.

Publicăm mai la vale uă nouă corespondință din Iași, care ne arată uă parte din abusurile municipalității Iașilor său, ca se dicemă mai dreptu, care dovedesce uă parte din triste, astărelu incătu d. Ministru se nu pote dica nici chiaru că nu le cunoște.

Bancăruta tea din Lyon? disă străinul a căru mirare crescea.

Negreștiu, urmă Dobigny și fiindu că a se am plăcerea d'a te ave ai că anca doue trei dile, măne, dacă vrei, te voi duce se veți și bancă ruta mea din Marsilia.

Bancăranta tea din Marsilia?

Da, scumpul meu, uă villă suberbă ca se nu dicu unu castel, situată pe marginea riuui Arc, la uă oră de aici, și care singură face cătu ambele aste case.

Glumesci?

Eul de locu. Comerciul, scumpice, este unu oceanu pe care trebuie se scia cineva a naviga. Unu pilotu indemnăticu, — și eul suntu din acestia, — scie a se folosi de totu, chiaru de unu naufragiu, de ore ce unu pilotu neindemnăticu nu scie a trage folosu din nimicu și se înecă pe timbul celu mai linisită și pe vîntul cele mai favorabile.

Mai dicemă acumă că d. Dobigny nu este unu omu indemnăticu.

Inaintea casei lui se opri d. Dobigny, și fiindu că esita d'a intră căci nu era de locu din acele femeie cutedătore.

Abonarea pentru districtu pe anu . 152 lei
Sese lune 76 —
Treli lune 38 —

Abonamentele începăla i și 16 ale fie-cările lune
Ele se facu în districte la corespondință dia-
riul și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne

comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcții postali și la agenție de abonare, pe trimestru 10 florini argintu valută austriacă.

Vorbindu de abusuri suntemu d'a dreptul condusi la renumitul Osoiu, s'avem datoria a face din nou cunoșcută că ministerul nu numai nă dat în judecată pe cei culposi, pe cei prinși în frica națiunii s'a Europei cu mâna în sacu, ci anca ni se spune că se cîtesce acumă se facă o're-cari forme, prin cari crede că va legitima acea criminale spoliare. Se dice că locoteniente de mitropolită ar fi fostu invitati a face o chărtă prin care se îpröbe, se bine cîvinteze acea spoliare. Acăsta aru fi întocmai ca acei cari despăia unu omu s'apoi dă acathiste pentru iertarea peccatorilor. S'aci peccatul este mai cumplită căci se despăia uă națiune, și se despăia dăua în amăda mare. Daru n'avem dreptu se ne mișăm. Pactul fundamentale uă dată călcătu, tóte cele latte reale suntu consecințele naturali ale celei d'antii crime.

Monitorul de eri publică căte-va adrese de pe la Cărmitorii, de pe la unii membru ai municipalității, prin care multămescu guvernul c'au in-destrău națiunea cu căi ferate, cu bănci și cu împrumutul. Prin aceste adrese, Ministerul dice că națiunea se manifestă în favoarea concesiunilor ce va fi acordată și că camera prin urmare va fi silită a le 'nouviință. Se lăsău că toți sciu ce insemenatate asemenei adrese îobindite de unu guvernă, căndu nu este libertate de intruri, și se întrebănum numai de unde sciu acel Peefecți s'acele municipali-tăi că s'ău dată acele concesiuni? Monitorul nu nă-a spus nimicu. Cumu daru lă-u astău dălatu dumniorul? Acestu singură faptu este d'ajunsu spre a areta ce suntu acele manifestări, cumu se facu și ce valore a. Cu cătu insă va cădă masca, căndu vomă mai întrebă cu ce condiționi s'ău dată acele concesiuni? Oare cestiu este numai d'a dă a concesiuni străinilor și deputaților, sau d'ă le da astărelu în cătu se fiă în folosul națiunil eru nu numai în folosul precepitorilor? Căndu daru Monitorul a publicat și deslu-șită tóte condiționiile ca se scia națiun-

Ce pacea rușinosa în crime sciu gusta, Ce sciu a-si face uă frunte ce nu roșeșce 'n veci,

D. Dobigny, care d'unu momentu n'o perdea din vedere s'o vedea din timpu în timpu aruncându uă căutătură timidă în magasini făcindu-se că pri-vește bijuteriele espuse, d. Dobigny, dicemă devină s'ău credu că devină cu-gețarea ieș. Închiindu registrul ce avea în măna, ești din comptorii, veni dreptu la d-na de Guilbert, și adre-sandu-se la dinsa c'uă escisa politea (căci politea a fostu totu de una cursa cu care s'ău servită pungașii spre a trage p'omenii onesti):

D-nă, ii disă elu, bine voiesce a intra; mai antiu nu-i va fi frigă, s'apoi își va fi mai ușoră a alege ce doresci.

D-na de Guilbert se roși, îngăna căteva cuvinte de scusă și armăndu-se cu totu curagiul său, primi invita-re. Era așa de miscată în cătu ar fi disu cine-va că comitea uă crime.

Cu acelui tactu particulariu și cu acea căutătură de ochiu investigători, oblică, daru sicură, ce a mai alesu omenii ce se pricepe în treburi, d. Dobigny, numai veindu atitudinea ge-

albă, vocea dulce, măngăioasă, și ride totu deuna. Este totu de una bine im-brăcată; este d'uă politetă escisă. Ilu pote în fine cineva numi, fără se se temă că se va însela, unu omu dibace.

— Pră bine! Daru de unde este? de unde vine? ce face?...

— Este din Paris, vine din Marsilia și vine bijuterie.

— In negoțiș și-a câștigat averea?

— Da și nu.

— Esplică-te.

— Este cătu-va timpu de căndu unu amicu de colegiu veni se-lu vîdă. Acestu amicu se miră de prosperitatea d-lui Dobigny. Ciudatul, ii disă, eul te credeam ruinat.

— Ruinat!... Nu te pricepi în treburi, băiate.

— Așa e; daru nu este mai pu-cinu adeverat că, după ce îi-ai de-pusu bilanțul, căndu ai fostu nevoită a pleca din Paris, nu erai, după cătu mi-aducu aminte într'uă stare pră stră-lucitoră.

— Auindu acesta Dobigny începu a suride.

— Să... nu scu dacă e adeverat; căci, d'atunci, urma amicul nu te-am mai pututu vedea; daru mi s'a

spusă că, după două, aij fostu nevoită a pleca din Lyon cumu plecase și din Paris.

Este fără adeverat, respunse d. Dobigny ridindu. Asemenea anul trecutu, adausă elu, m'am vedută si-lită a pleca din Marsilia în acele-așă cendiuni.

— După ce aij falită?

— Da!

— Ei bine atunci?

— Nu înțelegi?

— Nu.

— Nu și-am spusă totu de una că nu înțelegi nimicu la trebură?

— Mărturesc că nu vedu cumu... ingăna străialul.

— Asculă, ii disă atunci d. Dobigny, unu cuvintu îi va esplică.

Si fără a se mișca din locu, are-tăndu-i cu degetul uă casă superbă în față de cea laltă parte a cursului:

— Veđi casa acea-a? ii disă.

— Da. Ei bine?

— Este bancărata mea din Paris.

— Bancărata tea din Paris?

— Da! negreștiu? urmă d. Dobigny cunună aeru degagiatu; asemene și acela, care nu este pră reu zidită, și care, cumu veđi, este binisioru mo-bilaia, este bancărata mea din Lyon.

nea de trebue se multămescă său se proteste? cine nu scie că a da concesiuni este sărăci? și că cestiuinea totă este dă le da bine, eră nu dă sărăci să ucidă națiunea dându-le? A fost unu timpu în care Rusia a propusă a ne da unirea, sunu rege străin, și Români au refuzat săndu că regele era muscalu și-a unire era mōrtea. Totu astăfăr este și cu concesiunile. El și Osoiu este uă concesiune, insă uă concesiune prin care se dă uă parte din avearea tutelor unui omu nare. Asemenei concesiuni se potă da tutoru străinilor, și se pote da națiunea întrăgă în concesiune. Pentru ce daru multămescu cel cari nu cunoscu condițiunile concesiunilor? Prin acestu saptu daru, s'au prinsu cu māna în sacu și cel cari multămescu și cel cari provocă și publică acele multămiri. Elu au ruptu masca; s'acesta este respală pe catul; orbesce, și se dă pe faci.

Lemberg, 14 Iuliū. Numerose despărțiri de insurgenți au apărutu în districtul Dubno în Volhynia.

Esecuția urmăză: Guzowski a fostu spindurat la Kiew. La Radomsk capulu insurgenților Wisniewski a suferită acea-azi pedepsă.

Königsberg, 14 Iuliū. În guvernul Augustowo, insurgenți au datu, la 5 și 7, lupte omoritorie supu comanda lui Wawer.

Scir le din Lithuania spu că Wroblewski ocupă orașul Soholka, în guvernul Grodno; Lukariewicz și comitele Lendzill operază în districtul Słonim.

Breslau, 14 Iuliū. În palatinatul Kalisch, uă întîlnire săngerosă a fostu lîngă Nowawes, pe marginea lacului Goplo, la 7 Iuliū.

Taczanowski ocupă orașul Chocz de 3,000 de omeni infanterie și 380 de cavaleri.

Breslau, 14 Iuliū, cinci ore séra. Se citesce în „Gazeta de Breslau“ Taczanowski, cun regimenter de cavaleria de 650 de omeni forte bine armăși, a intrat în orașul Furek; orașul a fostu iluminat. Taczanowski s'a indreptat apoi spre Sieradz.

Lîngă fruntaria, uanii polonești din corpul lui Taczanowski au coprinu două posturi prusiane pe care i-a luată dreptu rușii. Ererea constatăndu-se, soldații prusiani au fostu indată liberați.

Cuvintul pronunțat de D. Bakunine (exilat rus) la banchetul ce i s'a datu în Stockholm.

Domnii mei,

„Adincă miscătu de nobilea și simpatia manifestare cu care aș bine voită se mo onorașt astădi, socotescu că scopul vostru principale este de a face omagine unul dreptu privită ca sacru în acștă ţeră, fiindu-ă că este înrădăcinațu în obiceiurile s'in consciința poporului săian: dreptul unei mari și nobili ospitalități, — unu dreptu de care n'adevără se cuvine se fișă mindri, domnilor, căci nici într'uă parte a Europei, afară pote de Marea-Brețani, nu este atât de largu și atât

de generosu practică ca în ţera văstră. Așă voiă asădore să'retaști că uă intelepciune care ar semăna cu frica vă este ură, și c'u națiune liberă și tare prin libertatea sa n'are trebuință a se umili înaintea unui Statu despoticu, ori cătu de mare și ori cătu de puternicu se fiă, nici a cumpăra pericolosele lui favori prin mișelose servicie. Așă voiă s'retaști, într'unu cuvintu, că n'aveți trebuință d'amicia St. Peterburgului, că voințele sale, opinioanele sale, ideile sale, nu facu legă în Sveția, și că din contra ori ce omu prigonită de dinsul pentru tendințele sale liberali va găsi în acștă nobile ţeră asiliu, sicuranță, protecțione.

„Acăsta este fără 'ndouielă, domnilor, cugatarea domnilor care președă acestu banchetu. Daru speru a naște înșela mai căutandu uă altă intențion, și apoi, pentru ce s'o cauă, fiindu-ă unu strălucită patriotă săian și așa' o cunoșcută adinorii prin toastul ce a ridicată pentru jumătatea Rusiei.

„Da, domnilor, acăstă Rusia june, nu de ani daru de sperință și de viață politică, acăstă Rusia poporari, mucenici seculari și prin urmare inimică a numelui Rusie imperial, ea existe, — și timpul său a venit. Noi rușii cari o observăm mal de aproape, și cari putem arunca uă privire în adincimile lucrări sale interioare, o vezem deje miscăndu-se, mărindu și pre-gătindu puterile sale pentru uă luptă supremă, — și Europa o va vedă fără 'ndouielă peste curindu așeđandu-se cu măiestato, liberă și mare, dar pacifică și drăptă, pe ruinele imperialismului sdrobitoru.

In acestu momentu, guvernul de la Sant Petersburg, se slăbescu în silințe deșerte dă convingea pe Europa că, în politica sacrilegă, nesocotită și selbatică ce urmădă în Polonia, este sprijinită de devotamentul pasionalu alu unui popor de săse-deci de milioane gata sălge la arme și se măre pentru dinsul.

D'ar fi adevărătu acăsta, ar si uă mare nefericire pentru Polonia și uă rușine eternă pentru Rusia. Daru din ferice, acăsta este falsu, cu dosavisiere falsu. Acestu guvernă minte totu deuna, acăsta este puterea sa, viete sa, acăsta este secretul esistenței sale; este minciuna facută sistemă, și nu se astă în lume de cătu guvernul Ceresculu-Imperiul caro ar pute se'i dispute premialu adevărărilor falsificate. Tote acele manifestări în formă poporarie despre cari se face atăta scomotu, tote acele adrese de devotamentu cari umplu astădi colonele gazetelor vindute din Moscu și Sant-Petersburg suntu tote minciuni nerușinante, și puteți singuri judeca, domnilor, dupo cea ce s'a petrecută acumu în urmă în Finlandia.

„Nu, domnilor, poporul rusu nu este cu guvernul rusu, și nimeni nu scie acăstă mai bine de cătu insușii guvernului. Pentru acăstă este coprinu dă mare frică. Orizontele soñtunecă imprejurul lui, pămintul fugă de supu

picioarele lu, și nu se mai simte sprijinu niște credință interioară, d'acea credință îndresneșă, nesocotită, daru care facea puterea împăratului Nicolae. Astădi, ea l'a părasită cu desăvirsire.

„Incongiurătu dă ură adincă și generale, impinsă la extremitate de insurcționea ingrozitoare a Poloniei care, asemenea unei furtune ce înaintează despre apusu, se pare că va aprinde totu imperiul, amenințătu întru dă revoluționea poporarii cu multu mai îngrozitoare, desprejindu-se elu insușii, se turbură, amețesc și sjovăesc ca unu omu bolnav și care va muri curind.

Elu se perde voindu se scape, și s'acopere de rușine voindu se destep-te mila. Elu gome, se jelesce, plânge la Santu-Petersburgu rugându pe gardișii sei a nu lă părași; plângă la Warszawa rugându pe generalii sei germano-ruși și ruso-mongoli a nu se certă între dinșii; rögă c'umilință pe Finlandia se nu-lu urască prea multu; se injosesc, elu, următorii alu lui Nicolae, acelu mare desprejutoriul alu scișinelor și alu literelor pînă se strină gă mănele redactorilor de diarii pe cari le cumpără; în fine, lucru neșredutu, uită tôte tradițiunile imperiali pînă în punctul dă cersi favore glotelor din Santu-Petersburg și din Moscu. Poliția sa organisă astă-di demonstrările anarchice poporarie fără a se găndi la grozavele pericole ce ele potu aduce. Frica li dobitoicesc, și orbesce atădu de multu în cătu și face tot de vădată impiuști, ridicili și selbace. El nici nu se mai ostenește s'ascundă natura loru săngerosă și nu se temu a chiama îngrozitoarele spirite superterane nici a deslepta pasiunile poporarie, cu riscului dă pune totu imperiul în focu și în sângă. In Lituanu și în Ucraina, acestu guvernă fatală predică astă-di ucideră proprietarilor de teren și esterminarea în glorie a întregit populaționi catolice.

„Si acumu, domnilor, facu apelă la dreptatea voastră. Suntu numiști, noi adversarii acestu guvernă, revoluționari. Dar nu este ore elu, din contra unu revoluționariu incarnat Robespierre și Marat ar fi putut ei face mai multu? Erostratul celu mai nebunu și celu mai criminal ar fi putut elu îndresni mai multu?

„Si tôte acestea, domnilor, se facu fără rușine, în lumina mare, în fața acel bătrâne Europe rătonante, diplomatisante, protocolisante, și care sămănu a nu fi păstrată din indignare de cătu vorba. Si, pe căndu ea petrecă în sterpe convorbiri, linisită se lucește acestu nebunu criminale și maniacu care, fiindu-ă se simte murindu, ar voi se facă din Polonia și din Rusia unu pustiu.

„Ce suntu noi daru după acestea, domnilor, noi cari combatem guvernul din Santu-Petersburg? Suntemu adevărăți conservatori.

„Avem grăza de sângă, daru fiindu-ă trebuie se curgă, ei bine! se

curgă, nu pentru ruina, daru pentru măntuirea Rusiei și a Poloniei.

„Noi cari suntemu numiș revoluționari, nu suntemu niște chiară republiani ori si căndu, și dacă împăratul Alessandru II ar fi voită a se pune cu sinceritate în capul prefacerii politice și sociale în Rusia, dacă ar fi voită a da libertatea și independența Poloniei întregi precum și tutoru provinciilor cari nu voescu se facă parte din imperiu; dacă, în locul acestu imperiului monstruosu și violente alu lui Petre, alu Caterinei și alu lui Nicolae, ar fi inaugurat o Rusia liberă, democratică, poporarie, cu autonomia administrativă a provinciilor. și dacă, pentru incoronarea acestei politice nove, ar fi arbora drapelul federal slav, — atunci, domnilor, de parte de a-lu combate, amu si fostu servitorii ie căi mai devotați.

„Cuvintele de republică și de monarhia nu facă nimici, dacă totu edificiul nu are altă base de cătu voință adeverată a poporului. nici altă scopu de cătu fericirea, și libertatea sea, — dacă s'orice naționul ruse și a maril ginte slave se indeplinește. Alessandru II putea se devină suveranul celu mai puterici alu vîculei său, puternicu pentru bine, pentru libertate, nu pentru concista și pentru reu. Elu n'a înțelesu acăsta.

„Si incuviințările, consiliele, rugăciunile nu i-a lipșit; elu a voită se le ascute. S'a îndereriticiu a juca tristul rolul alu unui domnū următoriul alu împăratului Nicolae. Si fiindu că a voită se conserve împăratul său, a trebuită neaperatul se cașă eră în acelăși greșele și se 'ntrăcă chiară crimedale sale, și le-a intrecută atădu de bine și atădu de iute în cătu astă-di între Russia poporarie și dinastia Holstein-Gottorp, împăctuirea a devenită cu neputință.

„Domnilor, uă intinsă asociaționă patriotică, conservatorie, librale și democratică totu de uă dată s'a formată în Rusia. Ea se numește Pămintul și Libertatea (Zemlia și Volia). Centralul său este la Sant-Petersburg, aderindu și membrul sei în tôte provinciile Marei-Rusie. Îmbrăcîză tôte clasele societății ruse, toți rușii cu bună voință, ori cari se fiapă avearea și poziționarea loru: generali, mulțime de ofițieri, mari și mici funcționari civili, proprietari, nobili, comercianți, preoți, fil de preoți și terani, și miliōne de secări osebiți cari, voindu același lucru ca și noi, lucrăză adese, fără a le trece prin minte, cu noi.

„Acăsta societate regulată și cu putere organizată, tinde a forma unu Statu în Statu. Ea organisă financiile sale, administrația sa, politica sa, și peste pucinu speru, că va avea și armata sa. A închiiață o alianță în formă cu comitatul central din Warszawa, pe basă large și drepte, recunoscindu și căru popor, ori cătu de slabu se fiă, ori cătu provincie, mare sau mică, dreptul absolutu, nemărginitu, de a

dispune de dñșii după cumă credă de cuvintă.

„Totu pe aceste basi, a închiiață uă altă alianță cu patrioții Mici-Rusie, și căndu Finlandest voră voi, ea le va da măna cu acelăși condiționă.

„Scopul acestei asociaționă este cu totul omenescu și conservatoriu: acela de a scăpa Russia de nebunile criminali ale imperialismului și de a sevrîști marea revoluțione politică și sociale, care a devenită neaperatul trebucioiosu, fără versare nefolosită de sângă. Cu cătu acăstă societate va fi mai puternică, cu atădu voră si mai puternică, căci puterea insușă competarea și liniscirea, și neputință singură este crudă. Programa se este foarte simplă:

„I. — Ea voesce a da pămentu tebanilor fără rescumperare, plăinări prețul său proprietarilor actuali cu cheltuila naționii întregi.

„II. — Luându comună de base, ea voesce a înlocui administraționă cu totul germană a burocrației printre sistemă națională electivă, și centralizarea violente a imperiului printre deparațione a provinciilor.

„III. — Ea voesce a desființa recratarea, acestu impositu de sângă care uă miliță care va fi forte puternice care astă-di poporaționile ruse, și în locul armatei permanenți, nepotrivi cu serișoa libertate, voesce se introducă uă sistemă de armare națională, uă miliță care va fi forte puternice pentru aperarea ţerel, dar neputernică pentru concista esterioră.

„IV. — Pentru a pune în lucrare tôte aceste idei, cari suntu oea mai cuată expresiune a voinței naționale, ea cere acumă tare convocarea unei Adunări naționale, compusă de deputați aleși de tôte provinciile și orașele Marei-Rusie, fără osebire de clase, de avere și de poziționă.

„Acăsta este societatea din care amu onoreea se facă parte, domnilor, și pe care amu onoreea s'a reprezentă înaintea vîstră.

„În numele acestei societăți, în numele acestei nove Russie care trebuie peste pucinu se triumfe și care aduce la totu nordul Europei făgăduința unei păcă roditorie, frătesci, înțindu măna patrioșilor săian și băsă pentru triumfului viitoru și prosperitatea marei uniuni federale scandinave!“

Gorespondință particulară a ROMÂNULUI
1 Iulie 1868.

Domnule Director!

Ca urmare la epistola mea din 25 a treorii lunii Iunii în cestiuine Municipalități de aicea, am onore a se alătura întocmai copie de pe demisunnea dată de unul din membrii acei Municipalități. — Me socată dispensată de orii ce comentarii usupra iei, căci facetele relatate în ea suntu îndestul comentarii. Totu ce voi adăogi, suntu căteva facte pe care onorabilele mem-

spre-dece de căte uă mlie de frando, numeră cincă mil de franci în aur și două în argint; le așeđă pe măsă, și dñe d-nei de Guibert.

— Bine-voesce a te asicură, Dómna, dacă este esacă.

Ea respunse da fără a numera. Bișta femeială cugelarea sea era aiure în acestu momentu, și turburarea sea era pră mare ca se cugete la cătu q̄cea giuvargiu.

Luă daru biletele de bancă și cele cincă mil de franci în aur și le pu-se în pungă. Cătu peatru cele dōne mil de franci în argint, neîncăpindu în pungă, ea rădica uă păla a rochiș, în puse întrușa și salutându pe ne-guțători, ești.

Acestu-a, totu poftă, o însoi pi-nă la ușă, și după ce se depărta:

— Ori cumă, dñe onestul Dobligny frecăndu-și mănele, dică lumea orii ce-o vră, nicătre nu e mai bine pentru a face treburi decătu în pro-vintia; și ată si lucru dracuș de cătu q̄asă reușă și ată a...

Incepă a surde și lăsă frașegă ne-terminată... Este probabilă că orii ce-dică și a face uă nouă bancărtă. (Urmarea pe pol-mâne.)

Clement Renouz.

storu strălucitorie bogătie acișă forte cupiditatea onestul d. Dobligny. Elu și le ar fi insușită bucurosu gratis, dacă ar fi cunoscută vre unu articlu din condică penale, la sputele căruia se se pătă adăposti. Necunoscindu nici unul, luă uă cale pedeștiă ca se ajunge la acelăși rezultat, și propuse d-nei de Guibert unu contractu cu terme, sperindu că neputindu-i plăti la diua scadinței suma ce-i va dă, tôte aceste bogății și voru remăne lui.

— Presupună, domnă, dñe elu, că q̄să consimpi și împrumuta acești bani, la ce epocă credi că mi-i vei putea înapoia, și ce dobândă imi vei plăti?

— Ti-i voiă înapoia în dece său cinci spre-dece q̄ile celu multu. Cătu deprimă dobândă, adause bișta femeială confuzionă, și fiindu că nu me pricopu în astă-feliu de lucruri, așă preferi se-mi spui d-ta insușii condiționă.

— Fiă... dñe Dobligny. Iți voru pără camu aspre; daru scă negreșită, domnă, că fiindu măritată și prin urmare considerată că nevirăstnică, me espuiu, tratându cu d-ta, nu numai a-mi pierde bani, daru ană și a traduș fiindu de la familia Bottnell, strinse de mai multu de trei secole. Vederea a-

bru se vede că le-a comis din scăpare de vedere, precum și de exemplu: domnia sea ne spune numai că împrumutul de 400,000 lei este onerosu pentru că s'a contractat cu 10% procente și cu obligații de a desrobui în pentru o a patra parte din suma împrumută când erau alți banchieri care lăsau cu 7% procente, fără se ne spune încă că pe lîngă perderea de 3% procentă este și o altă perdere multă mai mare de călă acăsta, este perderea asupra valoarei nominale a acelor obligații, căci ele pe piata lasului nefindu primite de cătă cu ușă perdere de 30% din valoarea nominală, municipalitatea le-a primită nu numai dreptul întregă valoare nominală dar și înținut în sămă și procentele ei de la data obligaților, adică de la 1856, în sumă aproape de 75%, care dimpreună cu cei 30% perduti din valoarea nominală, se urcă la 105 la sută perderea, adică ceva mai multă de jumătate din valoarea pentru care s'a primit. Uită a spune între cine s'a împărtit profitul datu banchierului contractoru; de asemenea uită a ne spune și despre cestiuca curățirii stratelor, care fiind date în întreprindere cu 150,000 lei pe an pentru întregul Municipiu, și cu condiția ca întreprindetoriul să aiă curăț și stratele ce s'ar pava din nou în cursul contractului, s'a acordat întreprindetoriului ușă despăgubire de 200,000 lei pentru căteva luni de vîră ce s'a curăță mai multă peste termenul prevedut în contract și pentru stratele din nou pivate, adică că pentru căteva luni de vîră i s'a acordat ușă despăgubire mai mare de cătă după contract și se plătesc pentru unu întregu an, în care intră luniile de tîrnă, de iernă și de primăvîră, când adică dacă vîră rădică de pe ușă străză două care de necurățenii, atunciare se rădice ușă sută de cără de noroi în timpul ploiosu, și i s'aținutu iu sămă și stradele din nou pivate, care nu numai că suntu forte putine la numeru (căci Municipalitatea nu se îngrijește nici chiar de repararea celor ce există), dar și apoi după contract nici are dreptul de vre-o despăgubire. Totu de asemenea nu ne spune nici despre despăgubirea de 1,000 g. ce s'a acordat întreprindetoriului monopolului de luminări, (despre care se vorbesce în demisia d-lui membru) pentru a se desista de pretenția ce aru pută se intindă în contra Municipalității pentru secul ce ea era obligată al da de la trunchiurile sale, care acum fiindu desființate nu producă seulu ce trebuie alu da numitul monopolist; pretenție care nici au intinsu-o și nici ușă pută intinde acelui monopolist, 1) pentru că în contract se dice că municipalitatea se obligă al da numal astă seū precătu ar ești de la trunchiurile sale de măcelări și alu 2-le că cu preciul ce elu trebuie u plăti municipalității acelui seū, se găsesce seū și aiurea și Municipalitatea la totu casul nu era de cătă a cumpera seulu de aiurea și il da; dar pentru a imbrobodi trăea ca se nu se înțelégă că s'a acordat ușă despăgubire pentru o pretenție ce nu avea finită, acăsumă s'a socotită ca remisie asupra preciului cu care s'a datu fără vre-o formă de licitație totu acelui întreprindetori lucrurile de menajă ce au servită la trunchiurile de măcelărie a municipalității, ce s'a destințiat. — Iată d-le directore, căteva fakte care ve voru pută da măcaru ușă simplă ideiă cum se conduce trebile comunei noastre. Toți cetățenii bine-voiți regretează demisionarea d-lui Zamfirescu, care a datu probe îndestule despre neocorupțitate, și care dacă nu putea a se opune la voturile majorității, celu puținu putea vedea ea ce se petrece la Municipalitate și la timpu putea demasca comunitatea unei trăiri, pentru a pută se cera sămă în a cui pungă se varsă veniturile Municipalității. —

de către orășenii adunați în camera municipalității este pentru noi unu a-deverat blamă. —

Permitetim domnule Președinte a examina actele noastre ca municipalității spre a ne încredința între noi dacă acel acte potu merita vr'o desaproba.

Mal ănteu trebui se ne-aducem aminti cu cătă bună-voință și conființă s'a fostu arestat comuna cătră noi la incepătul funcțiunel noastre.

La 19 Noembrie 1861 fiindu convocată comună pentru motivu de a se crea mișcă spre acoperirea deficitului ce lasase cel de mai înainte municipalității, a ușă votat cu mare multe temere și niciu autorizat a face un împrumut de 15,000 galbeni, ceea ce refuzase absolut predecesorilor noștri. Lăsindu-ne apoi timpu ca se ne ocupă de a studia și a ne lămuri de situația casei și a avisă la ori ce ameliorare și economie putincioasă, și în urmă eară-și se o convocăm spre a se vota venituri noue după trebuință.

Acumă se venimă la lacările noastre sevirsite în cursul aprópe de doi ani de funcțiune.

S'a datu budgetul pe 1862 după 8 luni de la numirea noastră, și în locu se facă vr'o economie în privire că casa era împlântată în datorii și veniturile nu sporisă cu nimica, s'a creatu trebuință ce nu erau indispensabile și s'a făcutu adăogiri considerabile la leile amplioaților, și astă-felu în locu se se remedieze reul în ciștă prin reducția cheltuielilor s'a agravat, prin sporirea loru. S'a monopolisau luminări pe trei ani pentru ca cu productul acelui monopolu, ce ne-a datu aproape de 16,000 galbeni se se întreție de cătă municipalitate căteva trunchiuri de căsăpăie, spre a se îngrădi abuful speculaților jidovi în esagerarea preciului cărnii. — Scontul enorm ce s'a făcutu pentru anticipația luare a acestui capitalu și pagubă ce se arată acum de cătă comitetul ce afuncionat la administrația acestor căsăpăi au redusu capitalul de 16,000 galbeni la 11,000, și astă-după 8 luni, după atlea sacrificii năvănu nici căsăpăi municipale din împrejurările cunoscute. Am remasă numai cu luminăriile monopolu, cu o treime perdută din capitalul arătat, și preciul cărnii eară-și lăsatu la discreția acelor speculaților; ba putemă încă veni și într-o incercătură cu antrypenorul luminărilor, pentru că pînă la trei ani municipalitatea s'a obigată al da seū de la trunchiurile sale.

Acumă depună din nou acăstă demisiune irevocabilă; motivul este mai gravu, fiind că se atinge de onore, ne mai putându sta la unu postu unde se petrecu scene regrelabite ca cea de la 23, și vă rogă se bine-voiți a o înaintă unde se cuvine, spre înțuviințare. (Subscrisu) D. Zamfirescu.

c'u năfăcutu nici o sporire la leile amplioaților Statului, dar și înca pentru economie a pusă provizoriu în disponibilitate unu număr de care de amplioață; Municipalitatea în eminenta criză în care se găsesce casa și în care din di în di se afundă face o silință extremă pentru sporire de lezi etc. fiindu impasibila pentru ori ce catastrofă ar putea veni mai în urmă.

Cesta împrumutul de mai de 400,000 lei, de la d. bancheru Naisați, cu procentă de 10% și onerosa condiție de a se primi ca monedă obligații pentru desrobire de 100,000 lei a ușă atrasu serioasă atenție a publicului. — Acestu împrumutu s'a efectuat cu precipitate încătă adouzi s'a ivit reclamații din partea altor banchieri că lasă cu 7% procente.

Domnule președint! Aceste acte dupe cumu credu eu cunoscute fiind de cătă unu dintre concetațenii și nemulțemiti fiindu despre ele, producă discordia și animozitatea care există între Municipalitate și Comuna, și dacă în adeveru ele suntu causa nemulțamirilor, ești de și suntu unul din membrii municipali asemenea acte nu mă potă privi cătă de putină, pentru că la unele amă datu osebită societății și altele s'a sevirșită în absența mea.

Dar și cu totu acestea într-o cătă vedu o ostilitate și o luptă înversată între cetățenii și municipalitate;

Intr-o cătă vedu că din acăstă disordie casa comună va deveni într-o complecă ruinare.

Credu de datoria și onoreea mea a mă retrage din funcțiunea Municipală.

De la Aprilie încă amă datu demisiunea mea motivându-pe ne sănetate de care în adevără suferă; acea demisiune nu mi s'a înțuviințată până acum.

Acumă depună din nou acăstă demisiune irevocabilă; motivul este mai gravu, fiind că se atinge de onore, ne mai putându sta la unu postu unde se petrecu scene regrelabite ca cea de la 23, și vă rogă se bine-voiți a o înaintă unde se cuvine, spre înțuviințare.

(Subscrisu) D. Zamfirescu.

INSURECTIUNEA POLONA.

De și nu putemă afirma că totu temerile pentru unu resbelu europeanu pentru cestiuca polonă suntu depărtate, totu trebue se mărturimă că, celu pucinu în momentul actualu, pare că elementul pacificu predomină, căci presa franceză, care înainte cu pucinile a sunat trămbița marșiale, a începătă a căuta din fluierul păcii. Imperatul Napoleon, dicu organele oficioase, n'a înțetău a avă pentru Poloni cele mai viu simpatie, dar spre a pută întreprinde unu resbelu în favoarea loru, aru trebui se fie sicură de sprijinul activu alu Austrii și alu Engliterei. Guvernul austriacu înseosă acumă nă mare rezervă, și Comitele Bechberg nu ascunde de locu, că cabinetul Viena a făcutu caușă cu puterile occidentale numai cu speranță dă ajunge la uă soluție pacifică a cestiuil polone, dar că nu voiesc nici de cumu a se incărca cu una din acelle puteri sau și cu ambele împreună la unu resbelu în contra Rusiei. Din cuvintele Lordului Russell în cariera Lordilor se vede, că Engliterei se feresce d'unu resbelu.

Intr-o adeveru crudimente lui Murawieff a desternat unu simpliment general de indignare în Englitera, și acestu simpliment a contribuită a mări numerul amicilor causei polone și a indemnătu pe guvernă a lăua unu tonu mal marșiale, dar și nu trebuie se uită că entuziasmul scade în proporția cu care se apropie momentul realisarii resbelului, ușă eventualitate oră și cumă contraria intereselor unui popor de comercianți. Francia dar, neputindu conta cu sicuranță nici pe ajutorul Austrii nici p'acelui alu Engliterei, nevoindu a întreprinde isolată unu resbelu în contra Rusiei, nu poate face nimioiu mai multă de cătă a continua negociaționul diplomatic și a se mulțumi c'u nă resultatul mai micu,

c'u nă resultatul ce'lui pote dobîndi fără întrebunțare de mijlocă extreame. Pote că și gelosia Engliterei dă mări înriurarea Franței în Europa și temerea Austrii dă perde Galicia a contruibătă multă la acea recelă între relațiiile diplomatice ale celor trei puteri.

Ori cumu Polonii a avută cuvintă, a nu speră nimicu de la intervenirea diplomatică, ci totul de la propria loru putere. Nu putemă resolve cestiuca dacă voru ișbuti a dobîndi independența loru, dar și scimă că și neisbutindu voru peri cu gloria, și peirea loru va remâne uă pată neștersă în analile Europei, ale cărui state a ușă statută la supliciul poporului martir, a acumulatul asupra loru ruș-nea dă nu fi intinsu uă măna de ajutoru unul popor eroicu, care în timpi trecuți a scăpatu totu occidentalul prin eroismul său de jugul mahometanilor. Austria mai cu sămă are uă datoria vechiă și neplătită, ancă către Polonia, dar și ce vorbim de datoria și obligaționi, — nu scimă că în dicționarul diplomatic nu se găsesce cuvintul de gratuită.

Napoleon III ar trebui se-și aducă aminti, cătă sănge polonu a cursu împreună cu săngele francez pe totu cämpurile de bătălie în timpul gloriosu alu unchiul său. Ar fi situații acumă momentul ca nepotul se plătescă datoria unchiul său. Englera celu pucinu n'are nici uă datoria de recunoșință speciale către Polonia, dar și intervenirea ei armată ar fi fostu cu atâtă mai gloriosă, cu căpătări și fostu mai desinteresată. Negreșită, diplomația europenă va storea Rusiei ore-cară concesiuni sau jumetății de concesiuni; unu simulacru de autonomie, nă umbră de constituție și uă apărință de reprezentanțe naționale, dar ce voru mulțumi ore Polonii cu atâtă numal, ca plată atătoru sacrificie de sveră și de sănge? Vărsatul orei eroici al glorișor Polonii săngele loru generosu numal ca se dobindescă uă mică usurare a lanțurilor loru? uă usurare temporară numal, căci nu va trece multă timpu și jumătă se va apăsa mai greu pe grumazii poporului martir. Nu trebuie dar se ne mirămă, dacă națiunea polonă nu primește jumetății de concesiuni și preferă aperi cu armele în măna d'uă morți glorișor de cătă a-și da susținău cu înțețul supătă Kujtul Muscalul.

Aveamă înaintea ochiloru unu raportu din lithuania, care dice: Pare că insurectiunea actuală la noi produce necontenti comandanți, noui, cari se distingă prin strategia și norocul loru și cari, în dată ce a dobîndit unu renume merită, se smulgă d'unu gloriosu înamicu din cariera loru militarii și se strămută în lumea cea lătă. Nu suntu nici dece septembrie, de căndu a căutău comandantele Narbutt, veneratul de poporă ca unu sănțu, și acumă a perită și successorul său Suzin, renunțat prin îndrănețele sale escursiuni. La 2 Iuliu corpul său fusă inconjurat în pădurile de la Balwierzyszki de Rusi. Spre a-și deschide drumu prin mijlocul înamicilor, aședase corpul său lingă satul Jwaniszka, rădiimatul pe cărăjuma satului; uă altă despartire supătă comanda lui Haski, care venise în ajutorul său luă pozițione la cea lătă parte în pădure spre a lăua pe Rusi într-o focuri. Rusii înaintându fură saluți cu focuri bine visate, astfelu incătu mai toți oficiarii loru căuseră morți sau vulnerați și întrăga despărțire de vre 600 de oameni începu a se retrage în desordine, apropianduse de despărțirea lui Haski. Aceasta, credindu că totu putere asupra oficiariilor loră, le au datu în măna uă armă cu două tășuri. De va continua resbelul, Rusia, în locu d'uă armă, va avea în Polonia cete de tilhari și ucigași nedisciplinați cari nu voru urma altu scopu de cătă dă se învauți prin predări și jafuri.

Disciplina armiei rusescii slăbesce din di în di mai multă și Rusia culege frupetele sistemei de spionaj, dându soldaților în secretu supravegirea asupra oficiariilor loră bănuți. Rezultatul s'a vedută adesea pe cumpul bătăliei; soldații refusându dă se bate sau dă persecuta pe înamicul în retragere, preferind a jafui pe cel morți și vulnerați. La 13 Iuliu s'a impușcat la Granica (Maczki) unu soldat rusescu în urma unei sentințe marșiale. Împregiurarea este cea urmată: Majorul batalionul său il săcuse remontă, că nu-i este rusine c'ea furată unu sacu cu făină; soldatul s'asvîrlă indată asupra Majorului său, ilu trință la pămînt, ilă călcă supătă picioare și rupse epoletele. Asemenea fapte nu suntu isolate și guvernul ruseșcui înțelege acum că, acordând soldaților uă putere asupra oficiariilor loră, le au datu în măna uă armă cu două tășuri. De va continua resbelul, Rusia, în locu d'uă armă, va avea în Polonia cete de tilhari și ucigași nedisciplinați cari nu voru urma altu scopu de cătă dă se învauți prin predări și jafuri.

nea sa acoperită; Haski, unu bărbat săpte june și fără multă sperîrță, merge erriști înainte și atacă pe Rusi de la spate. Rusii fură bătuți și goniti; dar și la atacul corpului lui Suzin, acesta fu lovită în pieptu d'unu gloriosu rusesc și plăti victoria cu viață. A două di totu corpul duse pe comandanțele seă mortu la grădinișul Sereje unde fu înmormintat cu onore militari și uă numerosă asistență de cetățenii. Perderea Polonesilor în această luptă era de 40 de morți și vulnerați Rusii perdură aproape 100 de oameni întră cari și 6 oficiari.

Că uă dovadă cătă de bine este informații guvernului național, pote servi urmată faptă: Guvernul ruseșcui făgăduise uă recompensă de 3000 ruble argintu aceluia, care într-unu terminu lipsită va descoperi și-l va denuncia localele presei clandestino guvernului național. Această făgăduișlă puse în piciore totu poliția, dar și în desertu. În fine se areta la prefectul poliției, unu tipograf în serviciul național, care se oferi a descoperi, pentru recompensa făgăduită, localele presei secrete. După ce i se asicurase suma de 3000 ruble argintu și mijlocile dă potea pleca fără pericul în întrul Rusiei, denunță strata și casa, în care la altu treile cătă există, și unde, supătă acea mască, se tipăresc în totu serele de la 11 ore înaintea proclamaționile și placatele guvernului național. Poliția rusească decide a efectua chiară în acea sără ușă restarea lucrătorilor tipografi și a puine măna pe acea tipografie, îngrijindu ca pînă la momentul călcării casa se săfătăvea veghiată în secretu. După 11 ore, căndu poliția primă scire de la agenții săi secrete că totu lucrătorii s'a adunău, intră cu forță armată în casă și găsi într-o adeveru în altu treile cătă presa și unu număr de publicații ale guvernului națională ancă umede și atârnate pe uă căfăru spre a se usca, dar și de lucrători nici uă urmă. Se vedea că acestia părăsiseră numal c'u nă minuță înaintea întrării poliției lucrătorilor, căci forma se găsi negrită și chărtă umedă. Cumu a putut părăsi localitatea s'a găsită într-o Cameră dălatăre uă grămadă de cisme vechi și a păne măna pe acea tipografie, îngrijindu ca pînă la momentul călcării casa se săfătăvea veghiată în secretu. După 11 ore, căndu poliția primă scire de la agenții săi secrete că totu lucrătorii s'a adunău, intră cu forță armată în casă și găsi într-o adeveru în altu treile cătă presa și unu număr de publicații ale guvernului națională ancă umede și atârnate pe uă căfăru spre a se usca, dar și de lucrători nici uă urmă. Se vedea că acestia părăsiseră numal c'u nă minuță înaintea întrării poliției lucrătorilor, căci forma se găsi negrită și chărtă umedă. Cumu a putut părăsi localitatea s'a găsită într-o Cameră dălatăre uă grămadă de cisme vechi și a păne măna pe acea tipografie, îngrijindu ca pînă la momentul călcării casa se săfătăvea veghiată în secretu. După 11 ore, căndu poliția primă scire de la agenții săi secrete că totu lucrătorii s'a adunău, intră cu forță armată în casă și găsi într-o adeveru în altu treile cătă presa și unu număr de publicații ale guvernului națională ancă umede și atârnate pe uă căfăru spre a se usca, dar și de lucrători nici uă urmă. Se vedea că acestia părăsiseră numal c'u nă minuță înaintea întrării poliției lucrătorilor, căci forma se găsi negrită și chărtă umedă. Cumu a putut părăsi localitatea s'a găsită într-o Cameră dălatăre uă grămadă de cisme vechi și a păne măna pe acea tipografie, îngrijindu ca pînă la momentul călcării casa se săfătăvea veghiată în secretu. După 11 ore, căndu poliția primă scire de la agenții săi secrete că totu lucrătorii s'a adunău, intră cu forță armată în casă și găsi într-o adeveru în altu treile cătă presa și

